

Fulla Electoral

DE LA «JOVENTUT NACIONALISTA»

N.º 2

Olot 24 Maig

1919

EL MANIFEST DE «LA LLIGA»

Heus aquí alguns dels fragments mes notables d'aquest document:

«El dia primer de juny, en elegir els seus representants, el poble de Catalunya és cridat a contestar els agravis, els dubtes insidiosos, els recels suscitats per l'afirmació de la nostra voluntat d'autonomia i a demostrar que el seu entusiasme no fou una manifestació histèrica i voluble, sino l'expressió d'un sentiment que té les seves arrels en les entranyes de la terra, i d'una voluntat serena i reflexiva, mantinguda constantment a través de la nostra història.

No ha desaparagut ni s'ha atenuat, amb els fets darrerament ocorreguts, la formidable actualitat, l'inajornable apremi del problema. Al contrari. La violència de les commocions darrereres constitueix una acusació formidable contra els que en el mes de desembre, en l'hora oportuna, varen negar a Catalunya la justícia que reclamava; i demostra que sense resoldre el problema de la seva vida constitucional, no pot haver-hi a Catalunya vida normal ni pau en els esperits. Perqué, contra el que creuen mentalitats superficials i ànimes timoretas la força material pot ésser només que una contenció momentània. Contra les convulsions anàrquiques no serveixen de manera permanent les organitzacions repressives; contra elles no hi ha més defensa que infondre en l'esperit del poble un ideal, una esperança.

Enfront del nostre moviment, no es formula altre proposta que el retorn impossible al règimen artificios dels dos partits tornants en l'usdefruit del poder amb llurs majories alternatives, amb tot el teixit de complicitats i de concupiscencies que constitueixen l'essència mateixa del sistema oligàrquic que el país rebutja. Els clàssics cacics, foragitats i perseguits fa alguns mesos per la indignació popular, proven avui d'aixecar novament el cap, pacten adhesions amb els governants i creuen assegurat novament el seu domini.

I a Catalunya, alguns senyors, en nom de l'or-

dre i els principis fonamentals de la societat, som-nien en entronitzar de nou entre nosaltres, aquest sistema desterrat fa anys pel nostre esforç, per la nostra intensa actuació ciutadana, per la virtualitat de l'ideal nacionalista.

Enfront d'aquest intent que, si pogués prevaldre, faria inevitable el desastre, la Lliga Regionalista aixeca, amb més fe i amb més entusiasme que mai, la bandera de l'autonomia. No sols com a reivindicació sentimental de la nostra terra, no sols com aspiració secular al lliure espandiment del seu esperit i a la dignitat de la seva vida, sino com a condició essencial per a la resolució adequada dels grans problemes que, com a tot el món commouen avui la societat catalana, i que presenten en el nostre país especials característiques.

Ni el problema industrial de Catalunya pot ésser estudiat i resolt per un Institut de Reformes Socials, del qual n'està absent la indústria catalana a pesar de qué constitueix més del 70 per cent de la indústria espanyola, i en el qual no hi tenen cap representació les entitats patronals i les organitzacions obreres de la nostra terra. Ni es pot pensar en cap reforma en el règim de la propietat sense que se'ns reconegui la facultat de modificar, sense desnaturalitzar-lo, el nostre dret civil, que ens ha deslliurat de la violència que el problema agrari presenta en altres terres d'Espanya. Ni és possible resoldre, sense l'actuació de organismes catalans, el problema de la nostra cultura i de la nostra riquesa.

En el moment actual, que febrosament movilitzen tots els paisos llurs forces econòmiques, que completen llur utilitatge i transformen llur organització, que tots es preparen per a envair cada dia d'inacció representa una batalla definitivament perduda. Es indispensable una acció intensa i immediata de govern. Catalunya en sent, més que cap altre poble d'Espanya la necessitat i la urgència. Per a aquesta obra és indispensable que Catalunya aporti al govern d'Espanya el seu con-

curs, sense el qual no tindria mai la deguda eficàcia. Però el poble català no pot prestar la seva col·laboració, sense resoldre previament el problema de la seva vida anterior. Encara que volgués fer-ho, li fora impossible o inútil, perquè l'interessant no és el concurs d'uns homes o de unes províncies sotmeses i assimilades, sinó la col·laboració d'un esperit i d'una personalitat viva.

Ningú'n dubta de qué, a més dels problemes que agiten tot el món, i que com a tot el món

ens afecten, la vida i la constitució polítiques de Espanya estan en un mement de transformació i de crisi. L'actuació del futur Parlament serà segurament decisiva. Amb aquesta convicció, la Lliga Regionalista crida a tots els catalans i a tots els que, sense ésser-ho, viuen i fan viure a Catalunya, perquè, amb la unanimitat i l'entusiasme de llur acció, facin que'ls diputats de la nostra terra siguin representants del seu esperit, revestits de l'autoritat que únicament pot donar l'adhessió de tot un poble.»

ORDRE, SENY

I

Els que retornen a les concepcions arcaiques de la política, prenen com a bandera el mot *ordre social* i ells s'anomenen pomposament *gent d'ordre*.

Cal esbrinar aquest concepte. La paraula *ordre*, feconda i riquíssima en maticjos, pot devenir entesa en dos contradictoris conceptes.

Res més noble i pur que la *ordenació* de les coses, la reglamentació eficaç, suau i justa que les encamina vers una perfecció indefnida. La ordenació enclou l'ideal dels pobles moderns que, emmotllant les realitats vives i convertint-les en lleis, donant les forces instintives, realitzen el benèfic aprofitament de l'esforç humà per a la perfecció de la humanitat.

Però altrament, el mot ordre usat en política, ja sabeu que moltes voltes no és pas això el que significa, sinó, més bé, una mesquina i encare passiva aspiració a la quietut i benestar material que encubreix la falta de més alts ideals.

Are en aquests moments veiem com se fa representant, d'aquest insuficient esperit d'ordre la coalició electoral que tenim enfront, qual sentit és verament negatiu i và. Un sentit d'ordre qual millora vol ésser el tornar al temps de les clienteles ministerials, i caciquistes, qual progrés és

a base de parlar-vos de la unitat de la Pàtria i qual puresa està en l'avorrimment de l'esperit de Catalunya. Un tal esperit, encara que es digui *d'ordre* no és més que de *paralització*, d'*enso-piment*, sino és de discòrdia.

El veritable *ordre* es trova d'una manera real i veritable en la escola de la Lliga.

La funció ordenatriu de la vida catalana, d'uns quants anys en aquesta part, és usdefruitada dignament per els seus polítics, qual actuació és un model exemplaríssim de ordenació, de equilibrament dels esperits, d'activitat, de rectitut, de eficàcia, d'obicuïtat per atendre lo més urgent. Ells han cultivat de la manera més rigorosa, amb rigorositat podem dir científica, la vida esperitual de Catalunya, que en tant temps com havia estat a les mans dels que are s'esforcen en va per a tornar-ne a recullir-ne les regnes, no havia pogut eixir del desprestigi en que llur *desordre* la portava i no donava més que fruits magrissims. Contra això mireu el munt d'institucions que treballen.

Ells representen *l'ordre en moviment*, que ve representat per el seny característic de nostra raça.

LA CANDIDATURA POPULAR

El poble, amb aquell sentit de la realitat que té, ha batejat ja la candidatura nacionalista i l'ha batejada amb l'honrós nom de *candidatura popular*.

I realment En Peret Sacrest ho és de popular i ho és per tots els caires.

Ho és, perque essent ric no'n fa bocades.

Ho és, perque essent ric no s'en mostra infatuat.

Ho és, perque essent ric trova pler en esmer-sar les seves riqueses en obres profitoses pel be del poble. El Grup Escolar i la Coperativa de Les Planes, aixís ho palesen.

Ho és, perque essent ric té un caràcter suma-ment franc i senzill.

Ho és, perque essent ric amb la mateixa natu-ralitat s'esfà amb el potentat que amb l'humil jornalер; per a tots és *En Peret* i no més que *En Peret*.

Ho és, perque és català de cor, disposat a lluitar sempre per la consecució de la llibertat de Catalunya.

Ho és finalment, perque és fill de la comarca, a la qual idolatra apassionadament, i de la qual, més que ningú, coneix les seves necessitats.

Es per això que el poble el vol, és per aquesta raó que la seva candidatura se li ha fet simpàti-ca, és per aquesta causa que li espera el triomf més colossal.

No en va existeix l'adagi que diu que «la veu del poble és la veu de Deu» i de conformitat amb aquest adagi ja sabem lo que se li espera, per que aquesta és la veu del poble, que, malgrat la presió oficial i malgrat la potència econòmica del contrincant, En Peret Sacrest, el nostre i ben nostre Peret serà el nostre diputat i no ho serà ningú mes.

ELS PAGESOS I LA CANDIDATURA NACIONALISTA

Les noves corts estàn cridades a resoldre el problema agrari.

Aquest problema no s'ha presentat ni pot pre-sentar-se aquí a Catalunya, mercès a que de temps vivim fòrmules tan avançades en l'orga-nització de la propietat rural, que tot just are, en altres païssos (Alemanya i Inglaterra), les senya-len com a ideals a assolir. En canvi, ont s'ha presentat i amb fòrmula virulenta, és a Andalusia i altres terres d'Espanya, ont la propietat se trova concentrada en poques mans.

Donada la manía uniformista de que pateixen tots els partits centralistes, inclús el maurista que'ns governa, se corre el perill de que al pre-tenir donar solució a n'aquest problema se vul-gui fer amb caràcter general, és a dir se vulgui aplicar unes mateixes fòrmules jurídiques regula-dores de la propietat en aquelles terres que no'n tenen d'adequades i a la nostra que no les neces-sita, perque ja'n té de propies i d'humanament perfectes; lo qual ens portaria una immensa per-

torbació en el règim de la propietat, amb arriscos de portar a casa nostre, la desorganització i malestar.

Pressentint aquest perill, és perque l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Barcelona, ins-titució que vetlla sempre per la conservació del nostre dret i de les nostres institucions, ha donat el crit d'alerta, havent convocat una reunió de totes les entitats agrícoles de Catalunya per a estudiar els medis d'evitar que la reforma del règim agrari de les altres regions espanyoles imposi, a la constitució agrícola catalana, solucions que no estiguin acomodades amb la seva manera d'esser.

Mes, de res servirien aquets estudis, ni la so-rollosa exteriorització del desig de que s'ens respecti el règim que regula la nostre propietat, si estàvem mancats en les Corts d'un estol d'a-passionats catalans, que amb independència i braó ho imposessin al Govern.

En les Corts passades els diputats nacionalls-

tes, amb una energica i persistent obstinació, varen salvar l'indústria catalana enfonzant els projectes de l'Albà; en les actuals Corts qui haurà de salvar sinó els diputats nacionalistes a la agricultura catalana dels plans del centralisme, que sols aspira a ofegar tot lo que és propi nostre i ens dóna fesomia peculiar?

Pagesos, penseu que un diputat de la majoria, és no més que un cunillet de guix, que sols pot dir *si* o *no* segons li manin i mai pot posar-se

enfront de son quèfe, malgrat els projectes que aquell presenti siguin perjudicials a la seva comarca.

Pagesos, penseu que els diputats nacionalistes posen avant per davant de tot el bé de Catalunya i la conservació de totes les seves seculares institucions, i davant de la solució que necessàriament en aquestes Corts s'haurà de donar al problema agrari, voteu i treballeu pel triomf del candidat nacionalista.

UN ALTRE REFORÇ PER EN PERE SACREST

Del notable còlega local «La Tradició Catalana» que (segons «Patria Nova») sempre s'ha distingit per la seva serietat i refinada cultura, lo que li ha valgut el primer lloc en la premsa local, copiem el següent, del seu número 26.

»Olotins: Espanya entera y Catalunya, ja no »cal dir-ho, tenen els ulls posats en vosaltres y »en tots els fills de la comarca.

»Tothom s'ha enterat de que uns quants germans vostres, per petites mesquineses humanes »volien o intentaven portar per representar-vos, »a un senyor que no és fill de la terra, inconegut

»de tot el districte y que no viu entre nosaltres.

»Per la vostra dignitat, pel nostre propi bé, »per el d'Olot y de tots els pobles comarcans, »VOTEU COM UN SOL HOME al fill ilustre »de la terra.

Grans mercès; de continuar el confrare amb constància, digna de la seva serietat, en aquest criteri, ens ajudarà a fer més colossal la victòria de nostre candidat i si varia, lo que no creiem per l'amor a la pau d'Olot, de la que n'és forçut campió, també.

NOTES

En el manifest que ha publicat D. Lluís Pons i Tusquets, dirigint-se al districte diu literalment— *desde are m'ofereixo tot quant soch y tot quant valch*—¡Quina distracció home! S'ha descuidat d'afegir-hi *i tot quant tinc* que és lo que en realitat interessa i s'espera, i lo que únicament podia fer simpàtic el manifest al públic que està frissós per votar lo.

Les oficines de la «Lliga Regionalista», instal·lades en el local de la Societat, funcionen d'una manera permanent. La disciplinada Joventut Nacionalista ha distribuït son treball de manera encertadíssima i, a pesar de la precipitació en que s'ha hagut de preparar, tot el treball preparatori es fa planerament.

Tots els amics que tinguin algun nom a consultar poden passar-hi i seran atesos ràpidament.

Si be la significació governamental del nostre adversari, oposada al sentir catalanesc del districte, és suficient per a dur-nos la victòria, és precis l'esforç de tots els patriotes per a fer la victòria més esclatant.

Comença a sentir-se la presió oficial a favor de la candidatura caciquista. Han sigut cridats alguns alcaldes i sembla que l'amenaça més greu que se'ls fa, és de que's deixarà al poble sense farina.

Bona manera d'acreditar el lema de defensor de l'ordre amb que's glorifica el partit maurista, el encendre per medi de la fam l'esprit revolucionari que nia en el poble.

Imp. de P. Aubert, carrer Nou de Sant Antoni—Olot.